

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 2T/32/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4422010307
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Cviková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2022:4422010307.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky konajúci samosudkyňou JUDr. Dianou Cvikovou v trestnej veci obžalovaného K. B. pre prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno d), písmeno e) Trestného zákona, na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp.zn. 2Pv 47/22/4404 zo dňa 09.06.2022, na hlavnom pojednávaní, konanom v Nových Zámkoch dňa 27.07.2022 takto

rozhodol:

Obžalovaný K. B., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom E. Y., t.č. vo výkone väzby v ÚVV a ÚVTOS Nitra v inej trestnej veci,

je vinný , že

dňa 19.12.2021 v čase o 9.29 h vo vestibule železničnej stanice E. Y., E. republiky 6, fyzicky napadol poškodeného A. O., narodeného XX.XX.XXXX, bytom E. Y., ktorého opakovane udieral otvorenou dlaňou, ako aj päšťou do oblasti hlavy a rovnako ho do oblasti hlavy kopol aj kolenom, následne v čase o 09.41 h na rovnakom mieste obžalovaný fyzicky napadol aj poškodeného K. I., narodeného XX.XX.XXXX, bytom I., ktorého udrel v oblasti ramena, hlavy a rovnako ho kopal v oblasti chrbta, nôh, hlavy a to aj v čase, keď poškodený ležal na zemi, pričom k zraneniam poškodených, ktoré by si vyžadovali lekárske ošetrovanie nedošlo a tohto konania sa dopustil aj napriek tomu, že rozhodnutím Okresnému úradu Komárno, odboru všeobecnej vnútornej správy č: OU-KN-OVVS-2021/005354-003 zo dňa 31.01.2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14.05.2021 mu bola uložená pokuta vo výške 30,- EUR za spáchanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, spáchaného iným hrubým správaním a tiež napriek tomu, že blokom na pokutu č. 0114951 vystaveným Obvodným oddelením Policajného zboru Nové Zámky dňa 22.04.2021 mu bola uložená pokuta vo výške 10,- EUR za spáchanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, spáchaného iným hrubým správaním,

t e d a

dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného a spáchal čin na chránenej osobe (osobe vyššieho veku) a hoci bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý,

č í m s p á c h a l

prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno d), písmeno e) Trestného zákona v znení zákona č. 236/2021 Z.z. (ďalej len „Trestný zákon“) s poukazom na ust. § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 364 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona (za zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona a priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona) na trest odňatia slobody 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky podal dňa 09.06.2022 pod sp.zn. 2Pv/47/22/4404 obžalobu na obvineného K. B. pre hore uvedený skutok, právne posúdený ako prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno d), písmeno e) Trestného zákona.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo skutku, uvedeného v obžalobe, súd preto obžalovanému položil otázky primerane podľa § 333 odsek 3 písmeno c), písmeno d), písmeno f), písmeno g) a písmeno h) Trestného poriadku a keďže obžalovaný na všetky tieto mu položené otázky odpovedal kladne, súd po zistení stanoviska prokurátora, ktorý navrhol vyhlásenie obžalovaného prijať, podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného o vine prijal a podľa § 257 odsek 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie ohľadne žalovaného skutku sa nevykoná.

Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine, prijaté súdom aj s poukazom na ostatné dôkazy zadovážené v prípravnom konaní, preukazujúce vinu obžalovaného okrem jeho samotného priznania, súd dospel k záveru, že obžalovaný skutkom, ktorý mu kládla za vinu obžaloba, naplnil všetky formálne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno d), písmeno e) Trestného zákona z hľadiska objektu, objektívnej stránky, subjektu i subjektívnej stránky, keďže úmyselne (§ 15 písmeno a) Trestného zákona) zasiahol do záujmu, chráneného Trestným zákonom, a to záujmu na ochrane riadneho občianskeho spolunažívania a verejného poriadku tak, že sa dopustil fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného a spáchal čin na chránenej osobe (osobe vyššieho veku) a hoci bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý. Súd nemal žiadne pochybnosti ani o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi uvedeným protiprávnym konaním obžalovaného a následkom jeho činu na jednej strane a jeho úmyselným zavinením na strane druhej. Zákonné znaky žalovaného prečinu naplnil obžalovaný aj po stránke materiálnej, pretože jeho závažnosť rozhodne nie je nepatrná (§ 10 odsek 2 Trestného zákona). V konkrétnom prípade je určená tak spôsobom vykonania činu (fyzický útok voči dvom poškodeným, vedený opakovanými údermi a kopaním do rôznych oblastí ich tela) a jeho následkami (vo sfére zákonom chráneného záujmu), okolnosťami, za ktorých bol čin spáchaný, mierou zavinenia obžalovaného a jeho pohnútkou.

Súd skutok posúdil podľa zákona účinného v čase jeho spáchania, pretože neskorší zákon podľa názoru súdu nie je pre obžalovaného priaznivejší. Z tohto dôvodu súd obžalovaného uznal vinným tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

S poukazom na postup podľa § 257 odsek 7 a odsek 8 Trestného poriadku súd vykonal dôkazy súvisiace s výrokom o treste, a to prečítaním správ a charakteristík k osobe obžalovaného, výpisu z evidencie priestupkov, odpisu z registra trestov a spisov vzťahujúcich sa na predchádzajúce odsúdenia obžalovaného.

Obžalovaný je nezamestnaný, ženatý, pričom z miesta bydliska nie sú o ňom uvádzané bližšie poznatky k jeho osobe a správaniu. V evidencii priestupkov má obžalovaný okrem priestupkov, ktoré sú súčasťou popisu skutku vo výroku o vine tohto rozsudku, evidované postihy za viaceré priestupky, a to aj za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, proti verejnému poriadku a proti majetku. Z hodnotenia obžalovaného z aktuálneho výkonu väzby v inej trestnej veci vyplýva, že tento nebol disciplinárne

odmenený ani potrestaný. Z odpisu z registra trestov mal súd preukázané, že obžalovaný sa v minulosti dopustil rôznorodnej trestnej činnosti, s prevahou trestnej činnosti násilného charakteru.

Vo veciach Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 3T/20/1998, 3T/101/2008 a OT/20/2011 sa síce na obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený, ale uvedená fikcia neodsúdenia neznamená zánik skutočnosti, že obžalovaný sa dopustil týchto násilných trestných činov - trestného činu ublíženia na zdraví spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 221 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v súbehu s trestným činom výtržníctva podľa § 202 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., prečinov nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona.

Obžalovaný bol následne trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 3T/23/2012 z 22.02.2012, právoplatným dňa 25.04.2012, uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody 8 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z ktorého sa neosvedčil a trest odňatia slobody vykonal dňa 20.08.2014.

Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. OT/112/2013 z 06.09.2013 bol obžalovaný právoplatne uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody 8 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a ktorý vykonal dňa 04.05.2014.

Následne sa obžalovaný dopustil prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona, z ktorého spáchania bol uznaný vinným vo veci Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 3T/9/2017 na podmienený trest odňatia slobody 6 mesiacov, pričom bol neskôr nariadený jeho výkon a tiež aj prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona, z ktorého spáchania bol uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 4T/52/2017 z 25.05.2017 a bol mu uložený trest odňatia slobody 1 rok so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Naposledy bol obžalovaný odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 1T/62/2019 z 23.01.2020 znovu z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b), písmeno d) Trestného zákona, a to na trest odňatia slobody 12 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý trest vykonal dňa 17.09.2020. Súčasne bolo obžalovanému uložené ochranné protialkoholické liečenie ústavné, ktorého forma bola zmenená na ambulantnú dňa 12.08.2021.

Súd pri ukladaní trestu obžalovanému, pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmere, v súlade s ust. § 34 Trestného zákona prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť, a to podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona (t.j. že sa k spáchaniu trestného činu priznal a tento úprimne oľutoval) a tiež príťažujúcu okolnosť, a to podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený). Súd obžalovanému ukladal trest podľa § 364 odsek 2 Trestného zákona, kde je základná sadzba trestu odňatia slobody 6 mesiacov až 3 roky. Súd podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona prihliadol na pomer a mieru závažnosti u obžalovaného zistenej poľahčujúcej a príťažujúcej okolnosti a pri ich rovnováhe dolnú ani hornú hranicu trestnej sadzby nemenil.

Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov ako trest odňatia slobody nepodmienený majúc za to, že možno dôvodne očakávať, že trest v uvedenej výmere dosiahne nápravný účinok na osobu obžalovaného a tiež účel trestu z hľadiska individuálnej prevencie (výchova obžalovaného a zabránenie mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti), bude na neho pôsobiť aj v potrebnej miere represívne a súčasne dostatočne ochráni spoločnosť pred páchaním trestnej činnosti zo strany obžalovaného a aj iných odradí od páchania trestnej činnosti (generálna prevencia). Tento záver súdu odôvodnil predovšetkým aktuálny postoj obžalovaného k za vinu mu kladenému trestnému činu, ktorý bez výhrad priznal a neodvolateľne tak prijal všetky dôsledky ním spáchaného trestného činu. Uvedený postoj obžalovaného tak súd premietol do uloženia trestu odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby. Pokiaľ sa však obžalovaný domáhal uloženie trestu odňatia slobody na samej dolnej hranici trestnej sadzby alebo dokonca podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody, podľa názoru súdu takýto postup vylučovali vyššie uvedené skutočnosti, týkajúce sa osoby obžalovaného a skutku v prejednávanej veci predchádzajúceho jeho života a tiež aj okolnosti samotnej trestnej činnosti, z ktorej spáchania súd obžalovaného v prejednávanej veci uznal vinným. Súd preto nemohol neprihliadať na to,

že obžalovaný je druhovým recidivistom, opakovane páchajúcim násilnú trestnú činnosť, a to aj trestnú činnosť proti iným právam a slobodám, pričom mu boli aj v minulosti opakovane aj za takú trestnú činnosť ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré sa zjavne minuli očakávanému výchovnému účinku, keď sa obžalovaný po poslednom vykonaní trestu odňatia slobody dňa 17.09.2020 dopustil nielen trestnej činnosti v prejednávanej veci, ale aj druhovo zhodných priestupkov. Pri rozhodovaní o výmere obžalovanému ukladaného nepodmienečného trestu odňatia slobody súd posudzoval aj spôsob vedenia fyzického útoku obžalovaným voči poškodeným, ktorým síce nespôsobil žiadne zranenia, avšak kopy a údery viedol opakovane voči rôznym častiam tela poškodených, dokonca aj v čase, keď poškodený I. už v dôsledku jeho útoku ležal na zemi. Z týchto dôvodov súd považoval za potrebné na obžalovaného pôsobiť represívne, a to nepodmienečným trestom odňatia slobody práve vo výmere 12 mesiacov.

Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný bol v predchádzajúcich desiatich rokoch pred spáchaním tohto skutku vo výkone trestu odňatia slobody, uloženého mu za úmyselný trestný čin, súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody za podmienok podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku, (§ 309 odsek I Trestného poriadku).

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, (§ 311 odsek I Trestného poriadku).